

98. Ack, högaste himmel och fallande jord

Måttligt.

Ack hö-ga-ste him-mel och fal-lan-de jord, Det pas-sar en
 yng-ling, en yng-ling så god, Du tram-par up-på jor-den, ack,
 ömk-ligt va-ra må, Att äls-ka en vän den du al-drig kan få.

2. Du talar visst väl, men du tänker inte så, 5. Dina rosenröda kinder och din socker-
 För när jag vänder ryggen till, så ler söta mun
 du däråt. Haver lagt på mitt hjärta en börda så
 Var gång du till mig går, ja, visst roar tung,
 det dig, Den bördan får jag bära och draga för
 Att du får tala falskhet och göra narr dig,
 av mig. Så länge som blodet är varmt uti mig.
3. Ett sådant falskt hjärta får aldrig se 6. Du söker efter rikedomar, penningar
 Gud, och guld,
 Så mycket har jag läst i mitt åttonde Men du får inte mera än trenne skovlar
 bud, mull,
 Jag med min' öron höra och med min' Fyra tunna bräder och så en svepeduk.
 ögon se, Blott fyra tunna bräder att få vila i till
 Att aldrig falskt hjärta jag burit emot slut.
4. Om dagen i mitt arbete är du i mitt 7. Nu får jag avsked taga och bjuda dig
 sinn, adjö,
 Om natten, när jag sover, så är du i Jag får ej längre vara din kära fästemo.
 min dröm, Se dig har jag älskat i liv och i död,
 Om morgon, när jag vaknar, vem saknar För dig vill jag våga mitt hjärteblod
 jag då? så röd.
- Jag saknar lilla vännen, han är långt
 härifrån.